

TURNUL SCARIILOR

Este cea mai veche clădire din Sibiu. A fost poartă a cetății medievale, a fost punct de trecere și de legătură între Orașul de Sus și cel de Jos iar apoi a devenit locuință, așa cum este și astăzi. Clădirea a făcut parte din prima incintă fortificată de piatră a Sibiului, fiind una dintre primele porți ale Sibiului, în secolul al XIII-lea. O poartă importantă prin legătura ce o realiza între incinta fortificată și comunitatea ce trăia la baza colinei, pe primele străzi ale viitorului oraș.

Se presupune că la început aici au existat structuri de lemn din fortificației, clădirea fiind reamenajată până la mijlocul secolului al XVI-lea când odată cu dispariția importanței acestui zid, prin fortificarea Orașului de Jos, rolul acestei porți a scăzut considerabil. Prin accesul principal al porții era legat Orașul de Jos de Orașul de Sus. Strada Turnului și Ulița Călugărilor sau Colțul Ispășirii prin Turnul Scării ajung și astăzi în Piața Huet.

O primă renovare, probabil din momentul în care clădirea nu mai era poartă de acces prin în cetate, are loc în 1542, așa cum se poate vedea printr-o inscripție de pe clădire. Renovările ulterioare sunt marcate prin cele două steaguri de vânt, ce punctează anii 1690 și 1743. Urmarele refaceri au loc în secolul al XIX-lea când turnul primește aspectul actual. Atunci fațada dinspre Piața Huet a fost extinsă spre spațiul pieței.

În anul '70 al secolului trecut clădirea a ars, reparațiile ulterioare fiind de prost augur pentru clădire ce a continuat a se degrada. În ultimul deceniu, clădirea a suportat o serie de lucrări de restaurare și reabilitare, acestea salvând-o de la distrugere.

CASA PAROHIALĂ A BISERICII EVANGHELICE

Cercetările făcute în ultimii ani au descoperit urme ale clădirilor din lemn din secolul al XI-II-lea și a primelor structuri de piatră din aceeași perioadă. Clădirea este astăzi casa parohială a Bisericii Evanghelice din Sibiu.

Importanța acestei clădiri de-a lungul istoriei nu este evidențiată de portalul gotic al ușii principale de acces și a scării monumentale ce o precede. Portalul este opera lui Andreas Lapidida, maestrul pietrar sibiian ce a realizat nenumărate opere de artă ale goticului târziu din Transilvania, la comanda lui Johannes de Alzern, pleban al Sibiului, dedicat fiind soției acestuia. În jurul blazonului acestuia, remarcăm basoreliefele papei Alexandru al VI-lea, a împăratului Frederic de Habsburg și a sântului Ioan Botezătorul, patronul plebanului.

Portalul este realizat în 1502, odată cu refacerea clădirii. Într-o perioadă precedentă, pe fațada clădirii o serie de desenate o serie de scene și simboluri politice și religioase descoperite în urma restaurărilor din 2006 când s-au decoperat stema regelui Ungariei Matei Corvin, o imagine a Maicii Domnului cu pruncul Isus și una a lui Isus Biruitor.

Noi reparații sunt realizate în jurul lui 1800 când aspectul gotic este alterat de intervenții clasiciste. Restaurările recente au refăcut aspectul medieval al clădirii. În secolul al XX-lea clădirea rămâne în memoria sibienilor drept una din nenumăratele case parohiale ale bisericilor din oraș, iar în memoria națională prin nenumăratele scene din filme istorice realizate în afara și în interiorul acestei clădiri.

STATUIA LUI GEORG DANIEL TEUTSCH

Statuia a fost inaugurată în 19 august 1899 și reprezintă corpul episcopului Georg Daniel Teusch. Acesta, născut în 1817 și decedat în 3 iulie 1893, a fost una dintre personalitățile marcante ale societății sibiene unul dintre cei care a militat pentru menținerea entității națiunii săsești și a culturii transilvănene. Statuia a fost amplasată la sud de Biserica Evanghelică, sculptorul fiind Adolf von Donndorf din Stuttgart. Înălțimea este de 3,5 metri fiind realizată în bronz și având un soclu de aceeași înălțime.

Pe fețele soclului sunt aplicate patru medalioane în basoreliev a colaboratorilor episcopului, episcopul Paul Binder, comitele Konrad Schmidt, consilierul Johann Karl Schuller și secretarul Franz Gebbel. Acestea sunt unite cu un bandou continuu ce decorează vegetală în bronz.

Statuia este construită în picioare, Teusch fiind îmbrăcat într-un port preotesc, ținând în mâna stângă, Biblia pe când mâna dreaptă este sprijinită pe o colonetă pe care sunt așezate documente ce simbolizează libertățile medievale ale sașilor. Coloneta pe secțiunea sa are aplicată un medalion circular, în care sunt sculptați în basoreliev cei doi conducători legendari ai sașilor ce depun jurământul cu săbiile încrucișate.

COLEGIUL BRUKENTHAL

Liceul Brukenthal, a fost construit pe locul școlii medievale a orașului, atestată încă din 1380. Instituția aparținea de biserica parohială din Piața Huet. Regulamentele medievale ale școlii erau decise de către Magistratul local. Doar în 1712, școala s-a supus unei legislații naționale austriece. În perioada 1719-1728, erau 186 de elevi, dintre care 50 erau pregătiți pentru a deveni pastori școlari și eclesiastici, doar un sfert din numărul total al elevilor erau sibieni. În 1758 s-a adoptat un nou Regulament care împărțea anul în studierea geografiei, istoriei, matematicii, a științelor naturii, a limbii germană, preponderentă față de cea latină.

În 1779, Magistratul a hotărât construirea unei noi clădiri care să găzduiască viitorul liceu. Astfel că între 1779 și 1781 s-a construit această clădire, după planurile meșterului Franz Burge. Costurile s-au ridicat la suma de 24.000 de florini, bani oferii din contribuții publice, vecinătățile Sibiului suportând aceste cheltuieli în cea mai mare măsură, tot ele suportând și reparațiile din 1800 – 1801. Clădirea în linii mari a rămas aceeași, numai etajul superior a fost modificat din apartamente pentru profesori în spații de predat. În 1783, clădirea primește vizita împăratului Joseph al II-lea.

Revoluția industrială și modificările societății sibiene a dus la creșterea pondrii profilului real. În urma reformei gimnaziului din 1850, s-a adoptat „Entwurf der Organisation der Gymnasium und Realschulen in Osterreich”. În școală în acel moment erau 276 de elevi. Taxa pentru școlarizare era de 6 – 12 guldeni pe an așa cum hotărâse Universitatea Săsească. Liceul mai primea finanțări de la Magistrat, de la donații și de la Universitatea Săsească. În 1872, liceul ca reprezentant al comunității săsești, a preluat în administrare Palatul Brukenthal și toate colecțiile sale, precum și un capital de 100.000 de guldeni.

Numele de „Samuel von Brukenthal” îl primește de abia în 1921. Instituția se racordează la sistemul românesc de învățământ. În perioada războiului, clădirea a devenit spital e campanic. În perioada comunistă, liceul este naționalizat și devine parte a sistemului comunist și industrial de învățământ, aplicat în România. Liceul devine colegiu în 2001, iar în 2007 revine în administrarea bisericii luterane.

Student Urbanist Adrian Dimulescu
Student Urbanist Ruxandra Neagu
Student Urbanist Ioana Rusu
Student Urbanist Ana Tomi
Istoric Răzvan Pop